

Arrest

nr. 208 660 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 april 2018 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Khoshgombad gelegen in het district Behsud van de provincie Nangarhar. U bent Tadzjiek en soenniet. U ging nooit naar school, maar ging naar de madrassa in Jalalabad stad.

U verklaarde het volgende tijdens uw asielaanvraag: u werkte enkele maanden voor de Amerikaanse organisatie DDR en later werkte u als chauffeur voor de burgemeester van de stad Jalalabad. U kreeg hierdoor problemen met de taliban. Zij wensten dat u een bom zou binnensmokkelen op uw werk. De taliban benaderden eerst uw vader en vervolgens u. U werd door hen bedreigd. U wou dit echter niet

doen. U en uw vader besloten dat u niet meer naar Khosgombad zou komen maar in Jalalabad zou blijven. Enige tijd later vond er een aanslag plaats op de burgemeester van Jalalabad waarna er een vergadering volgde tussen de burgemeester, met mensen van de provinciale raad, van het districtshuis, dorpsouderen en de mullah van uw dorp. Hierop ging de mullah van uw dorp naar uw vader en werd hij bedreigd. De taliban dachten dat jullie hen hadden verklikt. U besloot hierop het land te verlaten. U verliet Afghanistan na de ramadan van 2011. Uw vingerafdrukken werden genomen in Hongarije op 8 november 2011. Na een reis van acht à negen maanden kwam u in België aan op 26 april 2012 waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

Op 26 september 2012 werd er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing genomen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Op 15 juli 2015 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank te Brussel tot 2 jaar gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar voor wat $\frac{3}{4}$ van de geldboete betreft) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd eveneens gedurende een periode van 5 jaar uit uw rechten (vervat in artikel 31 Sw.) ontzet.

Op 8 december 2017 wordt er door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan het CGVS gevraagd om de geldigheid van uw status te heronderzoeken.

Gezien dit nieuwe element in uw dossier werd u op 12 februari 2018 uitgenodigd voor een gehoor op het CGVS. U geeft toe dat u een fout heeft gemaakt en verontschuldigt zich daarvoor. U zegt dat dit nooit meer zal gebeuren. U woont al 8 jaar in België en wil hier uw leven opbouwen. U kan niet terug naar Afghanistan omdat het daar te gevaarlijk is om te wonen. U vreest dat ze u in Afghanistan zullen aanzien als een spion en welgesteld persoon. Daarnaast vreest u nog steeds problemen omwille van uw initiële vrees voor de taliban.

Ter staving van uw verklaringen legt u enkele documenten neer: uw loonfiches, uw arbeidscontract, kopieën van uw arbeidskaarten, uw familiesamenstelling, uw certificaat van verblijf, een overzicht van uw verblijfplaatsen in België, een bewijs dat u bent aangesloten bij de mutualiteit, en een bewijs van uw hospitalisatieverzekering.

B. Motivering

Op 26 september 2012 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 15 juli 2015. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 2 jaar gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar voor wat $\frac{3}{4}$ van de geldboete betreft) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u op 15 juli 2015 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precarie situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het vonnis): "Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste

centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico's mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortvloeiende wan toestanden. (...) Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een ernstige aantasting zijn van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde."

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele rechtbank te Brussel kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat het feit dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf met uitstel geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

U werd op 12 februari 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot het behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen.

Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient u de subsidiaire beschermingsstatus te behouden omdat u reeds 8 jaar in België woont, u uw leven hier heeft opgebouwd en hier ook werkt (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 3, 5, 6, 7, 9, 11). U verontschuldigt zich voor uw fout en verklaart dat het nooit meer zal gebeuren (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 3, 7). Uw verklaringen doen geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Daarnaast verwijst u naar de eerdere problemen met de taliban die aan de basis lagen van uw vertrek uit Afghanistan (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 6, 7). U zou als chauffeur voor de burgemeester van Jalalabad geïdentificeerd zijn en bedreigd zijn door de taliban en zou daardoor nog steeds problemen hebben. Er dient te worden opgemerkt dat deze asielmotieven ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS, zoals uitvoerig gemotiveerd in uw beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende ook geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing. Voor zover u vreest aanzien te worden als een spion en welgesteld persoon na jaren verblijf in Europa (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 6) dient te worden opgemerkt dat deze stelling berust op een louter vermoeden. U heeft daar geen concrete aanwijzingen voor. Dit volstaat echter niet, men dient zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen. Verder verwijst u nog naar de algemene onveiligheid in Afghanistan, deze wordt verder in de beslissing besproken.

De door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Deze documenten tonen louter uw tewerkstelling en familiesituatie in België aan.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 9 juni 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad zoals Khosh Gombad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviséerd worden. De meeste incidenten vallen nog steeds onder de categorie security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Jalalabad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Jalalabad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het geheel bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de:

- "- Schending artikel 55/5/1, §2,1° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet") ;
- Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 3 EVRM j. artikel 13 EVRM;
- Schending van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
- Schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker stelt dat verweerder ten onrechte oordeelde dat hij mag worden teruggeleid naar Afghanistan en dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar zou zijn met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreid betoog omtrent de vrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet die hij koestert en het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dat hij loopt bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Daarbij wijst hij uitgebreid op zijn langdurige verblijf in het Westen en verwestering, op het gegeven dat hij als spion en welgesteld persoon riskeert te worden beschouwd, op de problemen waarmee terugkeerders in Afghanistan kunnen worden geconfronteerd en op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Tevens wijst hij op informatie dienaangaande.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens om "de subsidiaire beschermingsstatus te bevestigen". In ondergeschikte orde vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep verder geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 3 EVRM wordt *in casu* bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”.

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

3.5. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing geheel niet aanvecht.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 15 juli 2015. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 2 jaar gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar voor wat ¾ van de geldboete betreft) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een

criminele organisatie. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u op 15 juli 2015 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precare situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het vonnis): "Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico's mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortvloeiende wantoestanden. (...) Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een ernstige aantasting zijn van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde."

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele rechtbank te Brussel kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

Volledigheidshalve wijs ik erop dat het feit dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf met uitstel geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

U werd op 12 februari 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot het behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen.

Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient u de subsidiaire beschermingsstatus te behouden omdat u reeds 8 jaar in België woont, u uw leven hier heeft opgebouwd en hier ook werkt (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 3, 5, 6, 7, 9, 11). U verontschuldigt zich voor uw fout en verklaart dat het nooit meer zal gebeuren (gehoorverslag CGVS 12/2/2018, p. 3, 7). Uw verklaringen doen geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel onverlet laat, onverminderd gelden. Zij volstaan om te besluiten dat de commissaris-generaal terecht heeft besloten tot de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld:

"Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling" (RvS arr. nr. 234.824 van 24 mei 2016).

Het voormelde advies, verstrekt door de commissaris-generaal, is in het kader van onderhavige beroepsprocedure aldus niet aanvechtbaar.

Het voorwerp van onderhavig beroep dient zich voorts te beperken tot de beslissing tot intrekking van de initieel aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° *juncto* artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. In tegendeel met wat verzoeker eerder bij het CGVS trachtte te laten uitschijnen en eveneens lijkt te doen gelden in voorliggend verzoekschrift, kan een nieuwe beoordeling van de initiële weigering van de vluchtelingenstatus en/of de verklaarde actuele nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet het voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure. Verzoeker is gehouden om eventuele nieuwe elementen dienaangaande kenbaar te maken via de geëigende procedure, zijnde een nieuw verzoek om internationale bescherming. De uitgebreide argumentatie in het verzoekschrift en de ter adstructie van deze argumentatie aangebrachte informatie kunnen in het kader van onderhavige procedure aldus niet in aanmerking worden genomen.

3.7. Gelet op het voorgaande, dient de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT